

Žd 12,1 Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, 2 s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle.

Židům 11 – svědkové víry

kapitola 12 začíná slovy: Proto i my...

I my jsme svědkové víry, pro naši generaci, pro naše děti, pro naše okolí.

Bůh si nás chce použít, tak jako si použil Abrahama, Mojžíše, Davida...

Pro někoho má možná velký úkol, pro jiného malý, ale společně naplňujeme Boží plán.

Jde o to, zachovat víru.

Pavel říká: vytrvat v běhu, (na jiných místech: bojovat boj víry)

1Tm 6,12 Bojuj dobrý boj víry, abys dosáhl věčného života, k němuž jsi byl povolán a k němuž ses přihlásil dobrým vyznáním před mnoha svědky. (podobně: 1. Tim 1,18-19)

2Tm 4,7 Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval.

Protože náš život s Kristem je běh, není to nic statického, a je to i boj (se sebou samým, s pokušením, s hříchem, s duchovními mocnostmi)

Abychom doběhli vítězně, dává nám zde Pavel několik rad.

1. Nejsme sami

Běžíme s vědomím: nejsme sami.

Je zde oblak svědků víry! Ti, kteří běželi před námi a OBSTÁLI.

Toto vědomí nás posiluje: je to možné!

Když obstáli oni, obstojíme i my! Ať přichází jakékoli zkoušky, jsou pro nás tito svědci víry povzbuzením a příkladem.

Mnohdy si myslíme, že jen my procházíme zkouškami. Ale tak to není.

1P 5,8-11 Buďte střízliví! Buďte bdělí! Váš protivník, ďábel, obchází jako 'lev řvoucí' a hledá, koho by pohltil. Vzepřete se mu, zakotveni ve víře, a pamatujte, že vaši bratří všude ve světě procházejí týmž utrpením jako vy. A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků! Amen.

Oblak svědků víry nás obklopuje.

Oblak těch, kteří jsou již v nebi (nebeské tribuny, které sledují náš běh, fandí nám, radují se z našeho vítězství...)

Oblak těch, kteří běží spolu s námi. Někdy běžíme, jindy klopýtáme, ale jsme spolu, vzájemně se neseme, povzbuzujeme. Potřebujeme se. Žádný sólo křesťan, ale tým, rodina, společenství.

Jako při kolektivních sportech – fotbal, hokej, volejbal...

2. Odhod' přítěž a hřích

Slovo na cestu: Žid.12,1 Odložme proto všechno, co nás tíží a zdržuje, i hřích, ve kterém můžeme snadno uvíznout, a vytrvale pospíchejme k cíli.

Jsou dvě oblasti, které nám ubírají síly, které brání vytrvalému běhu, které mohou způsobit, že nedoběhneme do cíle. Přítěž a hřích.

Břímě, přítěž (ogkos), tedy cokoliv, co mi brání běžet, vše, co nás tíží, zatěžuje, vyčerpává.

Mohou to být různé návyky, příjemnosti, přátelé – prostě vše, co nám brání běžet za Kristem.

Podobenství PJ a pozvaných na hostinu Lukáš 14,16-24 (pole, 5 párů volů, oženil jsem se...)

Bible nám neříká, že nemůžeme mít přání, sny, že nemáme investovat, nebo že nesmíme mít žádné vztahy. Naopak, Bible nás vede k zodpovědnému a angažovanému životu.

Jde o to, co je v našem srdci na prvním místě.

Mt 22,37-38 On mu řekl: "Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí." To je největší a první přikázání.

Ale pokud se jakákoliv věc, jakýkoliv vztah, jakýkoliv sen dostane před Boha, stává se pro nás přítěží v běhu víry. A Pavel říká: takovouto věc odhod'

Všecku přítěž, všeliké břímě – Pavel nejde cestou seznamů, co smíme mít a co ne. Protože u každého z nás to může být jiná oblast. (V tom církev udělala mnoho škody, když dávala lidem seznamy věcí, které mají opustit...)

Duch svatý nám ukazuje co je přítěží, břemenem. A pokud nám to On ukáže, pak je třeba to odhodit (odvrhnout, odložit). Když to Duch svatý ukáže, dá nám také sílu.

Ef 6,10 A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.

Hřích

snadně obkličující nás hřích, hřích, který se nás tak snadno přichytí, hřích, ve kterém můžeme snadno uvíznout...

Když jsme přijali Krista, vyznali jsme své hříchy, a On nás očistil. Jsme čistí, ne díky našemu perfektnímu životu, ale pro Kristovu prolitou krev.

Ale hřích je jako prach... Dokonale vyluxujeme pokoj, otřeme prach, všechno vygruntujeme, ale za pár dnů zjišťujeme, že prach se znovu objevil...

Stejně je to s hříchem v našem životě. Jak jdeme životem, hřích se nás snadno přichytí. Obkličuje nás, může se stát pastí, do které uvízneme.

Proto je tak důležité stále uklízet! Znovu a znovu vyznávat hříchy. Ne jednou za týden, ani ne jednou za den, ale jakmile zjistíme, že jsme zhřešili, okamžitě hřích vyznat, prosit za odpuštění a odmítnout ho.

Může to být pohled, myšlenka, slovo, čin...

„Nemůžeme zabránit ptákům, aby nám létali nad hlavou, ale nesmíme jim dovolit, aby si na ni udělali hnízdo.“

Duchovní hygiena. A opět, i jako v případě přítěže, i zde na to nejsme sami. Nemusíme stále zpytovat své jednání a myšlení, nemusíme se štourat v detailech toho, co jsme zvládli a co ne, ale můžeme důvěřovat Duchu svatému, který je v nás a který nám ukáže ba jakýkoliv hřích.

Problém není, že o hříchu nevíme, problémem je, že ho nechceme opustit.

Duch svatý nám ukazuje na vše, co se Bohu nelíbí, na nás je abychom tyto věci Pánu Ježíši vyznali a s jeho pomocí je opustili.

Hřích jako lepidlo, (Marschmalows – děti tyto bonbóny včera opékali, přilepí se na prsty a pokud jsou horké, dovedou pěkně popálit – stejně je to s hříchem).

Hřích jako past, kterou na nás nastraží satan. Duch svatý nás ale varuje.

Proto potřebujeme citlivost na Duch svatého.

Odhod', odlož hřích!

3. Dívej se na Ježíše

Pro jakéhokoliv závodníka je důležité, aby měl pohled upřený dopředu. Nemůže se dívat pod nohy.

To by mohl vybočit z dráhy, běžet jiným směrem.

I náš pohled má být upřený dopředu. Na cíl, a na toho, který cíle dosáhl, na Ježíše.

On je zároveň ten, který nás vede. Vede naši víru od počátku až do konce.

Je průvodce, kterého následujeme.

V Praze často vidíme skupinu turistů, před nimi, nebo mezi nimi průvodce, s deštníkem, nebo s nějakou tyčkou zvednutou nad hlavu, na kterou má navázanou mašli. Aby ho každý viděl.

Stejně jde před námi Ježíš. Jeho kříž je orientační bod, který následujeme.

S ním jsme začali (obrácení) a jeho následujeme. Celý život.

Problém ve sborech v Galácii:

Ga 3,1 Vy pošetili Galatští, kdo vás to obloudil - vždyť vám byl tak jasně postaven před oči Ježíš Kristus ukřižovaný!

V dobách dobrých i zlých – pohled upřený na Krista.

V něm je záruka, že nás dovede do cíle. On cíl zná, zná i tempo, které vydržíme, a v těch nejtěžších místech nás bere do náruče a nese nás ve svých rukou.

4. Podrobuj se Boží výchově

trénink, výchova, někdy je krušná, ale pomáhá nám obstát v nejtěžších zápasech.

Žd 12,5 Což jste zapomněli na slova, jimiž vás Bůh povzbuzuje jako své syny: 'Synu můj, podrobuj se kázni Páně a neklesej na mysl, když tě kárá.'

6 Koho Pán miluje, toho přísně vychovává, a trestá každého, koho přijímá za syna.'

7 Podvolujte se jeho výchově; Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychoval?

8 Jste-li bez takové výchovy, jaké se dostává všem synům, pak nejste synové, ale cizí děti.

9 Naši tělesní otcové nás trestali, a přece jsme je měli v úctě; nemáme být mnohem víc poddáni tomu Otci, který dává Ducha a život?

10 A to nás naši tělesní otcové vychovávali podle svého uvážení a jen pro krátký čas, kdežto nebeský Otec nás vychovává k vyššímu cíli, k podílu na své svatosti.

11 Přísná výchova se ovšem v tu chvíli nikdy nezdá příjemná, nýbrž krušná, později však přináší ovoce pokoje a spravedlnost těm, kdo jí prošli.

5. Posilni se v Bohu

Žd 12,12 'Posilněte proto své zemdlené ruce i klesající kolena'

13 a 'vykročte jistým krokem', aby to, co je chromé, docela nezchromlo, ale naopak se uzdravilo.